

COCORĂ ANA

NĂSCUTĂ ÎN COM. COMORÂSTE, JUD. CARAŞ-SEVERIN
LA 18 SEPTEMBRIE, 1914, DEPORTATĂ ÎN ~~18~~, 15 IUNIE 1951
DIN COMORÂSTE ÎN PELİCANU (LA 5 KM. DE CĂLĂRAŞI))
REVOCĂ LA COMORÂSTE ÎN 1955.

ÎNREGISTRATĂ ÎN 1979 ÎN TIMIŞOARA DE
PELEPCIUC COSMIN (NEPOT), STUDEN LA MEDICINA.

18 iunie, în noaptea de Rusalii, în comuna Comorâște, am locuit împreună cu ~~bunicii~~, părintii și două fete... au bătut în poartă, a venit milițianu cu doi bărbați de la securitate, bănuiesc eu.

- primele semne 15 iunie o grupă de... o comisie de locotenenți, ofițeri au început să scrie anumiți oameni, câte persoane, câți ani aveți câte aşa,... chestii de astea.

(S-au uitat prin grădină, prin...)

Nu s-au uitat. Nu. Au venit înăuntrum și au întrebat cine e proprietarul, numărul de casă, câte persoane îs, Simone Iorgu, Măria, cu cutare... cu cutare, atâtă, șase persoane, și ne-a scris. Atât. Si atunci n-a mers în toate căsile... pentru început numa' în câteva căși și lumea toată s-a speriat și de ce numa' la noi? ba o fost și de voi? și le-am spus că la noi n-o fost... la noi o fost și aşa.

(Nu altceva, că ce avere)

Nu, și atuncea a doua zi, a treia zi n-a mai umblat aşa, ai intrat din casă-n casă și-a scris ca să nu se spărie lumea și să dea de bănuit

(Ca să nu fie anumiți oameni) să zică că toată lumea, păi ce are cu toată lumea... și săracii... și atunci mă rog i-a scris, i-a scris și într-o noapte... duminică noaptea spre luni auzim că-i larmă-ssat și latră câinii și zbiară și bat în porți și bat în porți... și să scoală lumea... atunci ajunge și la noi... da' știi cum au bătut în poartă de tare și câinii au lătrat... și o ieșit tatăl meu la ei afară el era calm aşa... și a întrebat că ce vreti... apăi uite cine locuiesc aicea, or avut tabel... uite cutare... tată-meu Simoni Ion, Simoni Măria și noi doi și fecile... șasă persoane... ne-o scris pe toți și o rămas un soldat la noi în curte... o rămas la noi în curte și s-or dus mai departe... și la ălalalt băcea... și la ălalalt băcea.

(și soldatul s-o culcat la voi)

Nu s-o culcat... toată noaptea, că n-o fost sară... ci de cătră zâuă până o ajuns la noi. A stat lângă grădina d'a mică, lângă grădina d'a mică.

Iaca, n-a fost voie nimeni să intre la noi, nici noi să ieşim afară... să ne luăm ce vrem,... a venit o cocie să punem ce vrem și să ne ducem la gară.

(Si)

Da' nici nu știu... auzeai numa' că țăpă dincolo la vecinul ăla, țăpă dincolo...

Si eu am zâs, nu pot să iau nimica... nu iau... nu iau nimica... unde să duc... unde să mă duc... cum să mă ducă... cum să las acasă tot...

și mama... mama era mai curajoasă, ea a luat, a adunat, a luat haine din pat,... a luat din pod ce-am avut noi, lână și de astea de făcut ciorapi... și iaca au venit atuncea multe cocii pe la noi, am încărcat ce-am avut și am plecat. Am luat carul... tatăl meu l-a lungit-carul-ca să intre mult în el... și atunci boii la car și am luat o vacă, am legat-o de car și o rămas acasă doi junci și o vacă... în grajd... s-a dus tata în pod am umplut ieslea de fân să aibă de mâncare... și-am avut 20 de porci, s-a dus tată-meu în pod și a pus cotărița de cucuruz și le-a aruncat acolo în curte... și apă le-a pus. Dar înainte de a pleca cu vreo săptămână, înainte de a veni pe la noi, atâta a urlat câinii la noi, toată noaptea a urlat... și cu o zi o' două l-am găsit mort noaptea în tinda podrumului. Tot a urlat nopți întregi, cred că vreo 5-6 nopți. L-am găsit mort cu o zi-două înainte, mort, acolo.

Si m-or murit găinile. Una singură mi-o mai rămas. Tot înainte m-or murit și găinile. Da. Si atunci iaca am plecat, am pus în car ce-am pus și copiii au fost la Oravița la școală și când au venit duminică noaptea spre luni dimineața am plecat și ne-am dus la gară, lumea săracă, mulți... acolo am văzut atâta lume, vreo 30-32 de familii. Am stat toată ziua în soare acolo, în cald, și am urcat în ăla și am urcat boii deoparte și vaca, vaca era numă să fete, și boii atât s-ar zbătut și vaca să-o zbătut, nu le plăce. Si tată-miu a dezlegat-o și a dus-o acasă la ălelalce. Si a lăsat-o acasă. Tot a lăsat acasă și noi am plecat. Si-am avut vreo 25 de oi, alea au rămas la cioban. Acolo. Nici n-am mai văzut nimic de la el. Si am plecat toti, deoparte au fost boii și de-o parte am fost noi șase. Bineînțeles că multe familiile. Si soldatul acela a mers cu noi până la Bărăgan.

Luni 18 iunie 1954

Un copil foarte de treabă, s-a purtat cu noi frumos, dar nici n-a lăsat să vină nimeni și nici noi nu ne-am dus... alții credeau că ne duce în Rusia, alții în Siberia, fel de fel de vorbe, nu mai știai ce să crezi, îți venea să înnebunești numai de frică și de grează... și iacă am ajuns în Bărăgan. Acolo fiecare... a dat tată-meu cătarul și l-a desfăcut... carul l-a desfăcut și l-a băgat cu noi, nu l-a băgat aşa, ci l-a desfăcut bucată cu bucată. Ne-a dat jos, a desfăcut boii, a luat hainele toate ce le-am avut, le-a pus în car, tot, carul tot am tras și mâncare și boii, dar boii în trei zile n-au băut nici apă nici nimica, dar or venit prin gări când o sprit un pic, or venit mai mulți din ăstia de la medicină și întrebă dacă e cineva bolnav, dacă aveți nevoie de medic. "R fi avut alții, noi n-am avut nimic."

Inainte de a ne urca spre seară în Comorâște în vagon, bărbatul meu a plecat la Reșița că acolo lucra și s-a dus să-si ia ultimul salar.

19 iunie 1954

Si atunci ne-am suit noi în vagon și au venit soldații și au întrebat că unde e Cocora și unde-i și unde-i că-l dăm dezertor și-l dăm spion și-așă și-așă ți-atunci soldatul care a fost la mine în curte a venit la mine și a spus: nu-ți fie frică... nu pentru mine, ci pentru fete, pentru copiii mei, nu pentru mine și zicea nu-ți fie frică, nu tremura că vouă n-o să vă facă nimic. Si atunci am plecat mai departe și am pus tot în car ce-am avut și tata meu a luat boii de funie și-am mers mai în car mai după car și alții ziceau că este ceva locuință... și ne-am opriț în gara Călărași la mergine. Si toți știam unde ne duce... alții ziceau că ne duce la ferme și că îs locuințe acolo și care erau cai se grăbeau să ajungă acolo că este locuință și că nu atâtea. Cu cai rul veneam mai încet. Trece o cocie pe lângă noi în fugă și în cocie era o muiere bătrână în suștăr și atâta eram dă praf de negri, că nu ne mai cunoșteam. Si zicem: De unde ești soro? Da' ea zice: din Comorâște. Da' noi: Cine Draci o maifi și asta din Comorâște? Si murdară și n-a mai cunoscut-o nime cine a fost. Si atunci am văzut că cine-i pe urmă. Si ne-am dus și am ajuns, era bătute țărușe adică 2 pari, și erau mulți oameni acolo care ne arătau, de aicea până aicea îi al tău...

Si grâul era atât de mare în Bărăgan... și ne-am pus cu toți în grâu cu haine cu tot ce avem... am dormit acolo în grâu și boii legați de car și atunci trebuia să ne facem ceva că vinea ploaia și am avut o lizeră lângă linia ferată nu departe de noi... o pădurice. Si au luat toți cu topoarele și au făcut la pari și ne-am făcut colibă... și-am tăiat grâu și am frecat grâul pe cărărițe să iasă boabele și am legat bucăți, bucăți snopi și am acoperit, să feacem vatra mare că ni-s mulți 6 persoane și haine și mai știu ce am avut de acasă și am făcut-o largă și numa bine ce-am terminat coliba și venit o ploaie acove venea repige trecea și ieșea soarele și dragă s-a băgat apa-n colibă la noi cu tot acoperișul, fetele le-am băgat sub masă că era pușă față de masă cu mușama... și le-am băgat acolo să stea și că-miut și taică-tu ăsta (bunicul) au făcut un șanț să nu să bage apa și eu eram la ușă cu mătura să nu să bage apa și a trecut ploaia și am scos hainele toate afară, dar erau colorate cum erau covoruri pe pat erau și roșu și verde... și le-am scos afară, până seara s-au uscat.

Dar oltenii și-au făcit șomonițe ân pământ și leau acoperit și au fost la lucru și săracii când au venit de la lucru toate hainele și groapa aici erau pline de apă, pantofii i-ai pescuit deasupra și geomantanele și numa' auzeai strigau - au!

Erau veniți din poate părțile, cred că mai erau din Comorâște și-n

alte părți. Ne-am amestecat toate felurile. Si atunci veneau din oraș tot veneau și spuneau faceți-vă căși că pe-aice iarna-i grea și nu puteți sta în colibele acelea iarna, dar eu am spus: "dracu-și mai face casă aici că noi la iarnă ni-s acasă, nu ne-am gândit am mai acoperit câta coliba, am stat așa, pe urmă totuși vineau: măi oameni buni faceți-vă căși că nu-i vorba de plecare și faceți. Ne-am pus să facem, Am avut fântână, erau multe cu apă sărată și lângă noi erau multe căși aicea și ne-am pus toți să facem cărpici, dar mai mari; nu-i cum e la năsă. Dar într-o zi până seara n-am mai avut strop de apă-n fântână. Si atunci au venit maistori și ne-au spus: hai să facem din cofraji cù pământ bătut. Si așa am făcut toți, a venit cât-un maistru și ne-a arătat cum să prindem colțurile. O cameră și-o bucătărie. Au fost alții care au făcut două camere și o bucătărie. Noi am făcut o cameră și o bucătărie. Pe stada noastră tot așa s-a făcut. Si am făcut așa și am primit ferestrele și usile. Astea le-am primit și acoperișul, cornișă, lemnele alea joase le-am primit de la ei. Si atunci cu ce să acoperim. Toți s-au dus ân baltă de departe și au tăiat stuf. S-au dus amândoi, tai cătu și taică-min. Când au venit acasă toți rupti fără cămeșii pe ei, toți sânge de stuful ăla și l-am tăiat și l-am făcut snopi și am făcut casa și-am măldărit-o și-am pus usile și ferestrele și atunci toamna, era o toamnă foarte frumoasă. De Crăciun am stat la soare în fața căsii și zic-vezi cu ne-or mintit să facem căși... și-n martie a venit primul viscol. N-a ținut mult că a fost primăvară. Si atunci, hai, că noi ne-am făcut casă, dar ce să facem cu boii...s-a și îmbolnăvirtunul, am adus doctorul veterinar, am dat o grămadă de bani până la tratat. N-am avut grajd, i-am legat de par în şopru, am zis că îi vindem și ne luăm o vaeă

95 Si au venit cu căruțele prin sat, cine are animale de vânzare și atunci parcă 70.000 ne-a dat pe boi, și am dat...iar în primăvară s-au schimbat banii (februarie) s-au stabilit banii, am avut și de acasă bani și bani boilor și am rămas fără nimic. Cât ne-a dat și sută la mie și atunci în anul celelalt, eu m-am angajat femeie de servici (51). După stabilizare primul salar l-am adus eu, primii bani, nu știu căți au fost, vreo 2-3 sute și fetele au lucrat la bucate, la baltă, la grădină, au trecut cu bacu peste apă, au dormit acolo și mama cu ele, erau tinere multe. Trebuia să te scoli de dimineață să te duci. Taică-tu s-a angajat la fermă la stup de albine și tată-miu și bătrân s-a dus la Călărași în fiecare zi cu joabărul, dimineața se ducea, seara venea și atunci aducea zahăr, marmeladă, toată mâncarea, s-a găsit de toate și am avut noroc.

94 Si ne duceam după apă și mai tăiam și lemne că pădurea am tăiat-o toată și nu mai era nici un lemn, și ne-am dus tot mai departe, 1-2 km și nedus tot după lizieră și noaptea le și tăiam bucăți și le băgam sub pat.

Si dămineața a venit politia și se uita dar n-a găsit nimic, am maturat tot, nu s-a văzut nici un lemn, nimic. Si mâine seară iar ne-am dus. Si după aia în anul următor am cumpărat lemne, ne-a adus cineva de la baltași vineau de pe sate femei cu lapte, cu smântână la noi le vindeau...

'51 - 36 ---- 12 ani fata 2, 15 ani fata 1

Pe Mimi cea mai mică, s-a angajat la pui, la găini, la fermă.

94
A2
86
'51 - '54 --- A trebuit să facem și dispensar și sfat și militia.
Noi angajați la dispensar - doctor, soția, 2 felceri, moașa, eu am fost femeie de serviciu, mulți am fost, vreo 7. Am și săpat șanțurile. Doctorul era înainte și eu după el. Am făcut șanț pentru fundament. Dispensarul a fost foarte mare, a fost și o cabană la dispensar. În cabană acolo am primit lapte, cutii, lapte pentru copii și medicamente. Eu le vindeam și doctorul vindea medicamente. Si după ce am făcut dispensarul mare cu 6 camere și pentru doctor și corridor foarte mare a fost și l-am acoperit. De la fundament am lucrat și până s-a terminat. Era doctorul din sat de la noi, un basarabean, eu nici nu l-am cunoscut, s-a dus taică-tu și a vorbit cu el și aşa m-a primit să am salar. Si atunci am lucrat până s-a acoperit tot și au venit și oameni din sat și maistori și l-am gătat și am intrat în el. Si tot am dat lapte am avut acolo mașină de încălzit lapte, am stat cu cojocul pe mine iarna acolo în bucătărie, am fierbat laptele, l-am pregătit și atunci l-am dat la geam. Veneau cu sticlele și eu le puneam laptele... la copii le-am dat ceva mai mult, care aveau plin de copii și le dădeam și mai mult, și medicamente și pe urmă a plecat doctorul asta de la... s-a îmbolnăvit și a avut cancer și pe urmă a murit. Si a venit altul de 80 de ani, tot ca noi, dar eu nu știu, a fost în altă parte și pe urmă l-a adus aici la noi. Toate au fost cum au fost, dar iarna cum era viscol, dar numa'n plină iarnă n-am avut aşa, atâtă viscol și atâtă zăpadă de era podul plin până sus. N-am putut c-am avut hoacă să ne suim, n-am putut de zăpadă și-am adus acărăciune-amăsuitfpelscărăin până sus. S-a cunoscut țiglili pe zăpadă și am luat cu bucate, parcă am fi luat din coș și am aruncat jos, numa' doctorul a rămas înăuntru. Toti au luat de acolo. Cum am aruncat zăpada jos, a fost la geam de nu s-a mai văzut înăuntru. Si s-a întâmplat, altădată s-a întâmplat când am gătat din nou iar venea viscolul și din nou era plin. Si iar suite...

Si aveam casă de nașteri acolo și veneau de pe sate și nașteau acolo, am avut moașă, câte 5-6 cearceafuri la o naștere și mai multe, le spălam și le suiam în pod. Când am coborât din pod, era rochia la mine înghețată...

O fpst greu. Vara mai mergea. Era cald, era răcoare, spălam mai

ușor, aduceam lemne, spărgeam lemne, făceam focuri.

Acasă de la noi de la bucătărie a luat-o toată de se vedea pământul și a întors-o la ușă. Am avut la geamuri de la bucătărie... am încălzit apă, și aşa a ieșit taică-tu afară, c-am avut vacă, trebuia să fete. Pe geam de la bucătărie...

Aşa era de mare zăpada că ne urcam pe sus și coboram pe ea și ținea până primăvara târziu... pe o parte era iarba dată și dincolo era zăpadă. Am avut noroc că era mâncarea foarte ieftină și am avut de toate, toti am lucrat.

S-au stabilit banii, n-am putut să ne luăm vacă sau altceva și s-o dus taică-miu la târg și-a cumpărat o capră. Si noi am cumpărat-o ca să avem un pic de lapte pentru fete și tot așteptam să fete capra și n-a mai fătat. Si toamna am tăiat-o. Am împărțit carne. Si pe urmă după aia ne-am cumpărat o vacă. Când am cumpărat, s-a auzit că în '55 plecăm acasă. La noi aicea în Banat era foarte rău de mâncare era o secetă și atunci iară n-a mai avut nimic aproape și noi ne-am gândit că, casa ni-e toată ruinată. Si am mai cumpărat grâu, odată n-a mai fost voie să cumpere. Cum era tată-miu să cumpere grâu, a venit miliția și a spus că nu-i mai voie să cumpere grâul și-l duce la bază cu tot cu saci. Aștii au mai fugit când l-ai prins pe tata meu prima dată, el era mai bătrân și nu i-a mai aflat.

Si atunci m-am dus la bază și m-am rugat și mi-a dat sacii goi înapoi. Si atunci au zis că nu-i voie să mai ducă nimeni grâu sau porumb acasă decât dacă ai lucrat la oameni pe bani la un om și ăla nu ți-a dat banii, ți-a dat grâu și să aduci adeverință de la sfat și la noi pe stradă a fost numă un om... de pe la Călărași și ne-a adus grâu și iaca ce ne-a trebuit și zice către mine: haida la sfat să iei adeverință. Vine și el cu mine, ne-am dus la omul ăla cu cocia, și dacă i-am povestit lui om tot, cum am plecat de acasă, ce s-a întâmplat, și foarte înțelețător omul, nu știu ce-a fost secretar și m-a înțeles și eu n-am putut până n-am plâns și m-am descărcat și mi-a dat adeverință cum că a spus că am fost la el, la semnat și-am venit acasă... și n-a mai făst așa frică; numă la început că nu ia toată lumea. Si dacă am venit acasă, eu cu taică-tu n-am avut voie să intrăm în zonă. Numai două familii n-am avut voie și-am rămas în Tirol la vreo 30 de km de satul nostru și noi cu taică-tu am venit la gară, deci angajati la gară, el a venit mai 'nainte și i-a dat impegnat de mișcare la Tirol adică ultima gară unde era voie, care era mai aproape de satul nostru și fetele erau la Timișoara la școală și taică-tu a venit la Tirol, și-a luat serviciu în primire și eu cu părintii am rămas acolo și a venit și el, ba ne-a ajutat la încărcat. Si am încărcat tot, am avut vacă, doi porci și o purcea de sămânță. (Aia 20 care au rămas acasă, cine

dru Bozioru

știe cine i-o luat). Noi am plecat cu trenul și pe ei i-am lăsat în vagon. Măi și așteptăm să vină, că nu mai vin, a telefont taică-tu, da nu mai vin, am lăsat prin gări știri dar nimic. În vagon - bănicii, noi cu personalul la Tirol, fetele la Timișoara. Si tot așteptam...au venit...m-am suiat în vagon cu ei, ne-am dus până în Comorâște, pe ei i-a lăsat, numă familia noastră nu a lăsat-o. Si atunci am ajuns, am descărcat tot...n-a fost gard, nici un gard și lemnul din gard și fântână, că era îngrădită cu din alea din lemn, toată a fost luată, și vălăul din care au băut boii apă, ce sățti spun, casa fără ferrăți, scândurile de pe pod de la grайд n-a mai fost nimica și vai și-amar. Si iaca am aranjat și i-am lăsat, am plecat a fost un sat la Anina, era mai aproape, mai bine și i-a dat voie la Anina și m-am dus și eu la Anina...era asta prin octombrie și numă bine au trimes telefon că a murit tata. În 21 Ianuarie, noi eram la Anina. A paralizat, i s-a făcut rău odată și-n Bărăgan, dar nimeni nu ni-a spus nouă că să-i ieie tensiunea, n-am știut. Atunci după ce am tăiat porcii la Crăciun, când nu m-or lăsat să vin, eu atunci am plecat și n-am mai venit 'napoi. Mai vorbeam la telefon și cu ei, au tăiat porcii și au zis să vin să duc și la Timișoara la fete. Tată-miu a venit înainte la gară n-a știut cu ce tren vin și m-a adus pe la porci și de acolo eu m-am dus la Timișoara și am vorbit cu el și i-am spus: să știi că eu astăzi mă dau jos la Comorâște. Să stau și să mai ajut și să spăl și mă mai duc și la Anina. Si un sătean al nostru cu pe lângă noi văd că vorbesc cu grăniceri că erau pe tren și în gară și văd că mă arată pe mine. Eram aproape de Comorâște, văd că vorbesc și mă arată. Eu sed așa deoparte și vin ei direct la mine și dau buletinul, ce să fac? Nu m-am putut da jos fără buletin că mă duceau la tichet. Si am plâns până la Oravița tot am plâns de necaz că nu m-am putut duce la Comorâște. Când am ajuns la Anina am telefonat acasă și le-am spus cum a fost și se duce taică-tu a doua zi la Oravița, și mi-or dat buletinul, le-o explicat că eu nu mă pot duce.

Si taică-miu s-o dus la gară, i s-o făcut rău și când s-o întors... a stat întins pe pat, a paralizat, pe urmă s-a mai făcut bine, o luat injecții.

Si atunci în ianuarie a vrut să facă gard, a deschis ușa și aci a și murit. Si telefona la mine la Anina, seara pe la 7. Si atunci, scoafa spânzurată (cea adusă din Bărăgan). Si noi am venit din Anina acasă și toată seara m-am dus la cimitir și am plâns numai de necaz și când ies de la cimitir iacă că vine un om cu carul, cam de-o vîrstă cu tată-tu. Si mă vede cu ochii umflați la mine și zice: fată vino până la mine, zice: muri tată-tu, muri! Muri ortacu! Muri, zic. Ar mai fi putut să trăiască. (El) Câți ani a avut? Auzi, îi rău c-o murit, dar dacă ai fi murit tu, ar fi fost și mai rău. Când îngroapă copilul pe tata, cât de Tânăr, nu-i așa

A2 rău, dar când îngroapă tata pe copil, atunci îi foarte rău. Incurajăză-
te și fi și în locul lui taică-tu și crește-ți fetele. Dacă tu ai fi
murit, fetele tale ar fi fost vai și-amar.

Atunci parcă mi-ar fi luat de pe inimă ceva și m-am dus acasă.

Si m-am dus la pădură și l-am rugat să-mi dea voie să tai niște lemn
din fosta pădure a noastră (pe urmă a trecut la Stat) Si mi-a dat voie,
am luat un moș cu mine care a fost și-n Bărăgan. El le-a tăiat eu
le-am curățat și le-am făcut grămadă. Si atunci au venit oamenii, nu mai
zăuit, trece un car și ne-au ajutat la încărcat și la dus. Dăscălița a
lu' Drăghicescu, era secretară de bază vine și zice că ea n-are un lemn
și noi câte avem... Când am venit acasă nu era nici hambarul nici cocina.
• Si ne-am dus la învățător și i-am zis: dă-ne măcar cocine, că hambar n-am
ce să pun în el. Si a venit la mine beat odată și ce: dacă nu-ți convine
îți dau atâtia bani și să vezi că te scot din casă și du-te unde și ceartă-te... N-am mai zis nimic. Am tăcut. M-am gândit: acuma am venit
din Bărăgan... (gard spart - găștele_)

C2

Savu la noi% Pământurile de la noicare au rămas, săracii au avut voie
să le lase pe cele slabe și să-si aleagă, și au luat și de la noi ăl bun
șivine Savu și zice: eu îți dau livada de la noi ca să semeni și tu la
primăvară cucuruz. Si zic: Savule tu-mi dai, dar altii care au luat pământ
bun nu-mi dau.

C2

Primăvara am pus cucuruz, am făcut casă...toată ziua am fost la el
la lucru. Toamna m-am dus la altul bogat la lucru. Să-mi dea un lanț de
pământ să-mi pun grâu. Si mi-a dat dar tot supărat a fost, nu ca Savu.

Si numa bine anul următor l-a dat toți la colectiv.

Si pe urmă m-am dus la colectiv. Prima dată m-am dus la gostat. Atunci
în ianuarie. Am lucrat pe bani. Ne-am dus departe cu camionul. Dacă am
întârziat mergeam pe jos. La început am căpătat, acuma nu se mai dă aşa,
am căpătat care de cucuruz, care de grâu, am adus fân, am putut să ținem
porci, vaci câte două, să ținem absolut de toate și să mai vindem. Am că-
pătat crumpi, prune, am făcut țuică, am vândut, taică-tu n-a băut atuncea
ne-am refăcut.

După ce-am plecat au spart zidul dintre cele două camere și au făcut
grădiniță. Am făcut și coșul.

In curte la noi când ne-am băgat și-am văzut am zis: Doamne, da' de ce
am mai venit aici, Era piatră, dar parcă nu știi ce a fost pe acolo,
atâta brusturai și buruieni pe acolo.

Ne-am făcut trepti, cōșul, pivnița, ne-am revenit.

Si pe urmă ne-a trebuit car să cărăm cucuruz, umblăm prin sat să cerșim
ca țiganul,

J
(unilușta)

Dacă n-a vrut nu ţi-a dat. După om. Si iată aşa şi fetele la Timişoara la şcoală.

Completări Bărăgan

Am avut o cameră şi o bucătărie. Tată-tu era plecat cu cercuri prin alte sate cu mai mulţi şi eu cu fetele eram culcaţi în cameră şi tată-miu cu mama se culcau în bucătărie unde era mâncarea şi acolo era mai cald şi la noi era mai frig. Si atunci seara înainte de a ne culca am pus vreo 4-5 sticle de apă fierbinte între saltea şi pătură şi tot le-am învărtit de sus până jos ca să nu se culce fetele în patul căla aşa de rece. Si să ştii că s-au culcat şi până la zîuă a tinut apă caldă. Mai trăgeau ele cu picioarele sticla, mai întorceau... şi se culcau şi ziceau - uită mamă stelele că era tavanul din lemn şi bătut cu cuie, la fiecare cui era gheată şi strălucea parcă era stelele la noi în camere. Da uite nu ne-am îmbolnăvit... deşi eu odată am avut aprinderă la plămâni... iarna am răcit la dispensar, era o distanţă până la noi acasă, bătea vântul... am stat vreo 2-3 zile în pat şi iar m-am dus.

1800 de familii = 6000 de persoane

Toţi ne-am vorbit, am trăit bine.

Noi tăiam porci şi ei veneau la noi să vadă că noi tăiam porcii afară, în căldare şi vineau să vadă că ei oltenii n-au mâncat aşa ceva şi au trebuit să guste şi au spus că-i tare bun. Si am făcut săngerete din asta tare bun şi ei n-au ştiut, ei puneau capul de porc afară la colibă să se uște şi acolo veneau cioarele pe cap şi păsările nălbăceau şi atunci mai învătau şi ei de la noi bănaşenii şi se ducea şi taicătu de la noi tăia la alții porci şi făcea aşa cum se făcea la noi. Ei făceau ceva cârnaţi de gândeai că-i trandafiru, dar la noi se fac de-un metru. Am avut în faţă căsii afumătoare, acolo am afumat cârnaţii, seara i-am dus înăuntru, dimineaţa iar i-am băgat. Apoi am pus carne. Tot aşa. Si le-a plăcut mult, au învătaat de la bănaşeni.

Am putut ținea porci acolo că erau toate lesne, am cumpărat cucurupe bani, grâu, la moară am făcut făină.